

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรครักษ์สันติ

ด้วย นายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อ พรรครักษ์สันติ ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๘/๒๕๕๔ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๔ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรครักษ์สันติ ดังนี้

นโยบายพรรครักษ์สันติ พ.ศ. ๒๕๕๔

ประเทศไทยขณะนี้กำลังเผชิญปัญหาภัยคุกคามที่ไม่เคยประสบมาก่อน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม ทำให้ประเทศไทยไม่พัฒนาไปในแนวทางที่ควรจะเป็น มีความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน ประเทศไทยต้องได้รับการฟื้นฟูดูแลเอาใจใส่อย่างยิ่ง ต้องการการทุ่มเทในการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศอย่างเร่งด่วน โดยการเร่งปฏิรูปในทุกด้าน ด้วยแนวคิดและนโยบายที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลแห่งความเป็นจริง ด้วยความรอบรู้ ด้วยสติปัญญา และมีผู้นำที่ซื่อสัตย์ มีความเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ อย่างแท้จริง พรรครักษ์สันติขอรับอาสาพี่น้องประชาชนคนไทยทุกคนเข้ามาแก้ไขวิกฤตการณ์และฟื้นฟูประเทศ ด้วยแนวนโยบายของพรรคที่เน้นความสำคัญตามสโลแกนพรรค “สามัคคี กินดีมีสุข ทุกที่เป็นธรรม นำชาติรุ่งเรือง”

แนวคิดพรรครักษ์สันติ ปรับแนวคิดใหม่ทั้งในด้านเป้าหมาย กระบวนการ และวิธีการในการพัฒนาประเทศ เพื่อให้ประชาชนสร้างสามัคคี กินดีมีสุข เน้นการบริหารเชิงกลยุทธ์ โดยใช้สติปัญญา และความรู้ ประสบการณ์ที่สั่งสมมาอย่างต่อเนื่อง ร่วมกับวิสัยทัศน์ที่มองการณ์ไกล มองโลกจากความจริงเป็นพื้นฐาน สร้างทุกที่เป็นธรรม ร่วมกับการมีผู้นำที่ซื่อสัตย์ เพื่อปรับเปลี่ยนองคาพยพในสังคมให้ก้าวหน้านำชาติไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองอย่างสมดุลและยั่งยืน

ปรับปรุงการบริหารโครงสร้างและกลไกการทำงานของภาครัฐ ให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ปรับปรุงทัศนคติ วิธีคิด และวิธีปฏิบัติงานของข้าราชการ ขจัดปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน รวมทั้งเปลี่ยนแปลงและขยายบทบาทของภาครัฐ จากการควบคุมมาเป็นการร่วมมือ สนับสนุน และเอื้ออำนวยความสะดวกแก่ภาคเอกชน ให้มีศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ และ

เป็นประโยชน์ต่อภาคประชาชนในด้านบริการสาธารณะ รวมทั้งส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมร่วมกัน เน้นการพัฒนาและปฏิรูปการเมืองอย่างต่อเนื่อง

ปฏิรูปภาคเอกชน โดยประสานพลังภาคเอกชนกับภาครัฐภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ถูกต้อง มีความร่วมมือให้เกิดการปฏิรูปกิจการในภาคเอกชน เพื่อเพิ่มศักยภาพทางการผลิต ทั้งในส่วนของ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม การเกษตร พาณิชยกรรม และการให้บริการ ส่งเสริมภาคเอกชนให้มีความเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพสูง และมีประสิทธิผลอย่างแท้จริง ให้เกิดคุณภาพในระดับมาตรฐาน ที่จะแข่งขันในกรอบของการค้าเสรีที่เป็นธรรม อันจะนำไปสู่การกระจายความมั่งคั่งไปยังทุกภาคส่วนของ ประเทศ

ฟื้นฟูสังคมให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถยืนหยัดได้ด้วยตนเอง เสริมสร้างจิตสำนึก แห่งการอยู่ร่วมกันด้วยความเกื้อกูล ช่วยเหลือซึ่งกันและกันและร่วมมือทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม ส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยมี จุดยืนทางความคิดของความเป็นไทย และสามารถเลือกเอาข้อดีของกระแสโลกมาใช้ เพื่อให้ก่อประโยชน์ กับสังคมไทยทุกด้าน

พัฒนาคุณภาพชีวิต เน้นการพัฒนาค้นให้เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ให้กับประชาชน โดยผ่านกลไกของการปฏิรูปการศึกษา การสาธารณสุข สวัสดิการสังคม ภาชี วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีและมีคุณภาพ การกระจายอำนาจการปกครอง ไปสู่ท้องถิ่น การมีสิทธิมีเสียงและการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชน ท้องถิ่น ในการกำหนดวิถีชีวิต และกระบวนการสร้างความผาสุกของตนเอง

พรรครักสันติมีความมุ่งมั่นที่จะเน้นให้เยาวชนไทยและพี่น้องรักสันติ ตระหนักถึงความสำคัญ ของประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมไทยอันดีงาม และเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของชาติไทยส่งเสริมให้คนไทย มีความภูมิใจและรักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมของชาติ เกิดความรู้สึกของความนิยมในชาติ รักชาติ ไม่ใช่แค่ลัทธิ และภาคภูมิใจในความเป็นคนไทย เข้าใจโลกและสามารถเชื่อมโยงโลก รวมทั้งพลวัตที่เกิด อย่างรวดเร็ว ปลุกฝังจิตสำนึกของปวงชนชาวไทยทุกคนให้เกิดการสร้างสามัคคี ความสมัครสมาน ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและรักในความเป็นชาติไทย ส่งเสริมให้เกิดการกินดีมีสุข สร้างทุกที่เป็นธรรม มีแรงบันดาลใจในการพัฒนาชาติไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง ความทัดเทียมและความเป็นผู้นำในเหล่า อารยประเทศ

พรรคักษัณติจะใ้แนวคิดตั้งกล่าวมาเป็นพื้นฐานในการดำเนินนโยบาย ภายใต้กรอบภูมิปัญญาที่สั่งสมมาในประวัติศาสตร์ เน้นความซื่อสัตย์เพื่อฟื้นฟูและปฏิรูปประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่ประชาชนมีสุข มีเกียรติและศักดิ์ศรีโดยมีระบอบการเมืองที่เป็นประชาธิปไตยอันสมบูรณ์แบบอย่างแท้จริง

นโยบายการเมืองการปกครองและการบริหาร (สร้างสามัคคี)

๑. นโยบายการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

มุ่งเน้นให้ประชาชนมีสันติสุข เติบโตจนสถาบันพระมหากษัตริย์ ด้วยความจงรักภักดี สร้างความเข้มแข็งแก่สถาบันชาติ สถาบันศาสนา และรักษาไว้ซึ่งการปกครองของระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักในหน้าที่ของพลเมืองดีเพื่อประเทศชาติ สนับสนุนส่งเสริมให้ข้าราชการประจำ องค์กร ชมรม สมาคม กลุ่มต่าง ๆ มีส่วนร่วมสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างเปิดเผย

๒. นโยบายการปฏิรูปการเมืองไทยบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน

มุ่งเน้นการปฏิรูปโครงสร้างทางการเมืองไทย ให้เกิดความมั่นคงและเสริมสร้างความเชื่อมั่นว่าสถาบันการเมืองคือสถาบันที่มีความเข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพในการรับใช้พี่น้องปวงชนชาวไทยในทุกภาคส่วน มีจุดยืนอย่างหนักแน่น มั่นคงและแน่วแน่ในการปฏิรูปกระบวนการใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งรัฐธรรมนูญอันเป็นโครงสร้างหลักแห่งระบอบประชาธิปไตย ที่มาจากความต้องการของประชาชน ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้วยวิถีแห่งความเป็นประชาธิปไตย แห่งสากลโลก วางรากฐานแห่งความเป็นประชาธิปไตยให้เกิดแก่สังคมไทย ส่งเสริมให้ประชาชนได้พัฒนาองค์ความรู้ในระบอบประชาธิปไตยให้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ

๓. นโยบายการกระจายอำนาจ

ส่งเสริมการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ส่วนท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญกับการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น มีการกระจายอำนาจทางการคลังให้กับท้องถิ่นให้สามารถจัดการบริหารงบประมาณของตนเองได้อย่างอิสระมากขึ้น ในขณะเดียวกันก็จะเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับภารกิจของแต่ละท้องถิ่น รวมถึงการมีอิสระในการจัดการด้านงบประมาณของท้องถิ่น การแสวงหารายได้และการจัดการทรัพย์สินของท้องถิ่น การเพิ่มพูนสมรรถนะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. นโยบายการป้องกันและการปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ

เพิ่มจิตสำนึกในความรักชาติ รักความซื่อสัตย์ มุ่งปรับเปลี่ยนกลไกการทำงานของภาครัฐให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ด้วยการปรับปรุงวิถีคิดและทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน บนพื้นฐานของหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน พัฒนาระบบราชการ อย่างเร่งด่วน เพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทของภาครัฐจากผู้ปฏิบัติและควบคุมมาเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวก ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของภาคเอกชน และภาคประชาชนอย่างแท้จริง มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ สร้างความโปร่งใสของระบบราชการ โดยเฉพาะความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และการบริหารจัดการที่สามารถคาดคะเนผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น ประชาชนมีส่วนร่วมการป้องกันและการปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ

๕. นโยบายการอำนวยความสะดวก

ให้หน่วยราชการทุกหน่วยสามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในทิศทางเดียวกัน มีโครงสร้างที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สามารถตอบสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประชาชนมากขึ้น มีความรวดเร็วต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนยิ่งขึ้น มีคุณภาพของงานบริการในระดับมาตรฐานสากล มีการสร้างนวัตกรรมการทำงานอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพ มีความยุติธรรมสามารถวัดความพึงพอใจของประชาชนได้ เน้นการพัฒนาทั้งคนและระบบ โดยให้งานบริการสาธารณะสิ้นสุดที่ระดับชุมชนให้มากที่สุด

๖. นโยบายด้านสิทธิมนุษยชน

ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม เพื่อลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนในกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะการซ้อม-ทรมาน การข่มขู่การข่มขู่กฎหมาย และการอุ้มหาย เพื่อให้กระบวนการยุติธรรมสามารถมีบทบาทในการปกป้องและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนได้อย่างแท้จริง ทบทวนการให้อำนาจสอบสวน-สืบสวนแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจโดยมีการคานอำนาจอย่างเหมาะสม มีการยกระดับงานตำรวจรวมถึงการแก้ไขกฎหมายที่ล้าหลังและขัดหลักสิทธิมนุษยชนสากล

๗. นโยบายด้านธรรมาภิบาล

ให้ข้าราชการมีทัศนคติที่เอื้อต่องานบริการประชาชน ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ไม่ยึดถือกฎระเบียบจนสร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชน มีธรรมาภิบาล มีความซื่อสัตย์ ขยัน อดทน มีขวัญ กำลังใจ และมีภาวะผู้นำในด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตลอดทั้งการริเริ่มระบบราชการที่เน้นการจัดจ้างโดยการทำสัญญาที่สามารถประเมินผลงานได้ด้วยระบบคุณธรรม และให้หลักประกันความมั่นคงบนพื้นฐานของความรู้ ความสามารถและผลงานสาธารณะ

๘. นโยบายด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่า สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานตำรวจ สนับสนุนหมู่บ้านปลอดภัยไว้ใจร ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมทุกระดับตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนกระทั่งถึงระดับชาติ พร้อมทั้งเพิ่มหลักประกันและความมั่นคงให้กับตำรวจ

๙. นโยบายด้านการแก้ไขปัญหาชายแดนภาคใต้

ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาชายแดนภาคใต้ โดยกระจายอำนาจการพัฒนาไปสู่วัฒนธรรมท้องถิ่น มาสู่การพัฒนาให้หน่วยงานของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ เช่น มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ องค์กรภาคเอกชนและนักวิชาการที่ทำงานในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมการพัฒนาในวัฒนธรรมท้องถิ่นและสร้างความเป็นเอกภาพระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ

๑๐. นโยบายด้านการทหารและการป้องกันประเทศ

มุ่งไปสู่การเสริมสร้างศักยภาพของประเทศในด้านการป้องกันประเทศให้มีขีดความสามารถรองรับกับภัยคุกคามในมิติที่หลากหลายทั้งภัยคุกคามรูปแบบเดิม (Traditional Threat) และภัยคุกคามรูปแบบใหม่ (Non-Traditional Threat) และยังรวมถึงการรักษาผลประโยชน์ของชาติ อธิปไตย และดินแดนของชาติ ในรูปแบบใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้วยความรู้จริงในสาเหตุและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องทุกมิติของปัญหาการใช้ความรุนแรงเพื่อนำไปสู่ความร่วมมือ ร่วมใจของทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนา

๑๑. นโยบายด้านต่างประเทศ

ดำเนินนโยบายอย่างอิสระโดยยึดหลักการผลประโยชน์ และความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศโดยไม่เลือกการปกครองในลัทธิที่แตกต่างกัน และให้ความสำคัญในด้านเชิงการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ ทบถวนและปรับปรุงสนธิสัญญาต่าง ๆ ที่ประเทศไทยเสียเปรียบให้ดีขึ้นอย่างสมบูรณ์แบบ สนับสนุนและส่งเสริมให้สถานทูตไทยที่ประจำอยู่ในประเทศต่าง ๆ เป็นศูนย์กลางในด้านการขยายงานด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย การค้าขายและการส่งออกอย่างมีประสิทธิภาพ ให้สถานทูตที่ประจำอยู่ในต่างประเทศดูแลช่วยเหลือคุ้มครองและบริการคนไทยที่ไปทำงานอาศัยหรือไปดำเนินธุรกิจอยู่ในประเทศนั้น ๆ อย่างครบวงจร สนับสนุน

ให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาศิลปะและวัฒนธรรมผ่านสถานทูตไทยหรือสถาบันศูนย์ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติในต่างประเทศ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการทหาร ผ่านผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร เพื่อความมั่นคงของประเทศ สนับสนุนให้มีการตั้งองค์กระหวางประเทศ เพื่อประสานกับตำรวจสากล ในกรณีผู้ก่อการร้ายข้ามชาติและการติดตามจับกุมผู้ต้องหาที่หลบหนีเข้ามาแฝงตัวภายในประเทศ หรือการหลบหนีออกนอกประเทศ

นโยบายเศรษฐกิจ (กินดีมีสุข)

๑. นโยบายลดช่องว่างในสังคม

ให้ประชาชนมีความกินดี อยู่ดี มีโอกาสที่จะมีงานทำ มีรายได้เหมาะสมกับการดำรงชีพ อีกทั้งยังมีความเป็นอยู่เป็นที่น่ายกย่องนับถือในเวทีโลก เน้นการขยายโอกาส สร้างรายได้ ลดรายจ่าย ปรับปรุงฐานภาษี เพิ่มช่องทางการเข้าถึงทุน รวมถึงเงินทุน ภูมิสิทธิ์ที่ดิน และองค์ความรู้ เร่งรัดการกระจายกรรมสิทธิ์ที่ดิน ขยายโอกาสการเข้าสู่ทุนผ่านระบบการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน รวมทั้งส่งเสริมระบบสหกรณ์และกระบวนการเรียนรู้ในการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ เร่งพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศ เพื่อให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มสูงขึ้นและลดรายจ่ายรวมทั้งพัฒนาศักยภาพภาคการผลิต และทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้สามารถแข่งขันบนเวทีโลกได้

๒. นโยบายการเกิดสมดุลของเศรษฐกิจมหภาคและจุลภาค

ส่งเสริมให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตอย่างยั่งยืน เกิดสมดุลของเศรษฐกิจมหภาคและจุลภาค พรรครักสันติมีความเชื่อว่านโยบายเศรษฐกิจมหภาคนั้นเปรียบประดุจหางเสือเรือที่จะควบคุมทิศทาง รัฐบาลให้แล่นสู่เป้าหมาย ในขณะที่เดียวกันนโยบายเศรษฐกิจจุลภาคนั้นเปรียบประดุจเครื่องยนต์ในการขับเคลื่อนรัฐบาลให้แล่นไปข้างหน้า

๒.๑ นโยบายการบริหารเศรษฐกิจมหภาค

ให้ความสำคัญต่อนโยบายการเงินการคลังโดยกำหนดเป้าหมายดัชนีมหภาคต่าง ๆ ให้ส่งผลต่อเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ทั้งในเรื่องอัตราดอกเบี้ย อัตราเงินเฟ้อ อัตราแลกเปลี่ยน การรักษาไว้ซึ่งวินัยการเงิน การคลัง ทั้งเรื่องหนี้สาธารณะ การบริหารจัดการดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ ๆ เช่น ดุลการค้า ดุลบัญชีเดินสะพัด ดุลการชำระเงิน และดุลงบประมาณ ผลักดันมาตรการการเงินการคลัง เพื่อส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ การออมในประเทศ สนับสนุนการพัฒนาตลาดทุน เพื่อสร้างความคล่องตัวในการหาแหล่งเงินทุน สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้า เพื่อสร้างเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตร

๒.๒ นโยบายการบริหารเศรษฐกิจระดับภูมิภาค

ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันภาคเศรษฐกิจที่ไทยได้เปรียบเชิงการแข่งขันอยู่แล้ว เช่น การเกษตร ไม่ว่าจะเป็นพัฒนาหรือการสร้างมูลค่าเพิ่มอุตสาหกรรมเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มในผลิตภัณฑ์อาหาร สมุนไพร การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานจากผลผลิตการเกษตร การพัฒนาและเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรมบริการ เช่น อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงการแพทย์และพยาบาล อุตสาหกรรมบริการด้านสุขภาพและสปา

๓. นโยบายสร้างความเข้มแข็งให้กับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เน้นให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งในเรื่องรูปแบบที่แปลกทันสมัย การใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการประดิษฐ์วัสดุที่แปลกใหม่ หรือการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการประยุกต์วัสดุ หรือขบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับธรรมชาติ ดึงดูดภาคอุตสาหกรรมที่สะอาดและสำคัญของโลกเข้ามาลงทุนในประเทศไทย เพื่อการถ่ายทอดเทคโนโลยี และเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมชิ้นส่วนต่าง ๆ ที่มีมูลค่าสูงหรือชิ้นส่วนที่ต้องใช้แรงงานฝีมือสูงเพื่อเสริมศักยภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมนั้น ๆ ในเวทีโลก

๔. นโยบายด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

ผลักดันให้เกิดกิจกรรมระดับโลกทั้งในเชิงวิชาการเชิงสร้างสรรค์ ตลอดจนเชิงสันตนาการในประเทศไทย ดำเนินมาตรการเพื่อลดต้นทุนการทำธุรกิจหรือต้นทุนการขนส่งที่เกิดจากน้ำมันเชื้อเพลิงด้วยการเร่งรัดการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ โดยเฉพาะระบบขนส่งมวลชน นโยบายเปิดเสรีภาคบริการกระทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อเปิดโอกาสให้กลุ่มธุรกิจภาคบริการของไทยปรับตัวให้สามารถแข่งขันกับเวทีโลกได้ สนับสนุนและพัฒนาขีดความสามารถของประชาชนไทยเพื่อการติดต่อสื่อสารและเจรจาธุรกิจระหว่างประเทศให้โอกาสแก่ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุนขนาดย่อม เพื่อลดปัญหาเงินกู้ยืมในระบบขยายบทบาทกองทุนหมู่บ้านที่มีศักยภาพในการพัฒนาเชิงธุรกิจ ธนาคารประชาชนเพื่อการประกอบธุรกิจในระบบแปลงสินทรัพย์เป็นทุนหรือธุรกิจขนาดย่อม

๕. นโยบายด้านการเกษตรและสหกรณ์

ส่งเสริมและปรับปรุงแก้ไขระบบสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และกลุ่มสาขาอาชีพทุกรูปแบบ ให้มีประสิทธิภาพและมีบทบาทที่เข้มแข็งทั้งด้านการผลิตและการจัดจำหน่าย ประกันการผลิตและราคาผลผลิตของเกษตรกรอย่างเป็นระบบและเป็นธรรม เพื่อแก้ปัญหาการผลิตและราคาผลผลิตที่ตกต่ำ ส่งเสริมการค้าค้ำและการพัฒนาเกษตรกรรมแบบผสมผสาน และแบบปลอดสารพิษให้สอดคล้องกับ

การศึกษา ค้นคว้าด้านเทคโนโลยีชีวภาพ ขยายตลาดสินค้าการเกษตรแบบปลอดภัยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำ แม่น้ำ ชายฝั่งทะเล ทั้งประเทศให้เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติ สะอาด ปราศจากสารพิษเนื่องจากมลภาวะและพายุของโรคภัยต่าง ๆ สนับสนุนระบบชลประทาน แหล่งน้ำต่าง ๆ ให้ทั่วถึงทุกภาค เพื่อผลประโยชน์ทางการเกษตร เกษตรอุตสาหกรรม การประปา และการป้องกันน้ำท่วม อย่างเป็นระบบ สนับสนุนการตลาดการเกษตรของสหกรณ์จังหวัดทุกจังหวัดเพื่อผลการตลาด ภายในประเทศและตลาดส่งออกอย่างเป็นระบบ หักยัดการทำลายป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติ โดยเด็ดขาด พร้อมทั้งดำเนินการฟื้นฟูอนุรักษ์สภาพป่า ต้นน้ำลำธาร เพื่อคงไว้ซึ่งป่าไม้และธรรมชาติ ที่สมบูรณ์ ปรับปรุงระบบและวิธีการปฏิรูปที่ดินให้เป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง เพื่อป้องกันการรุกราน เขตที่ดินที่เป็นป่าสงวนและที่สาธารณะ สนับสนุนการปลูกป่าชายเลนเพื่อส่งเสริมการเพาะพันธุ์ปลา ตามธรรมชาติให้การสนับสนุนการประมง รวมทั้งประมงน้ำจืด ประมงชายฝั่ง และประมงใกล้ฝั่ง โดยออกมาตรการทำประมงในเขตหวงห้ามและฤดูวางไข่อย่างเป็นระบบ

๖. นโยบายด้านอุตสาหกรรม

สนับสนุนและให้การคุ้มครองผลผลิตที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ ปลูกจิตสำนึก ให้ประชาชนทุกหมู่เหล่าใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยคนไทย สนับสนุนและส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐ และผู้ที่มีขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรม และผลผลิต ด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมอุตสาหกรรมการส่งออกขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนอุตสาหกรรม ภายในครัวเรือนของชุมชนให้เป็นรูปธรรม เร่งรัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ตลอดจนสาธารณูปโภคให้เพียงพอ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรม ภายในประเทศและการร่วมลงทุนกับต่างประเทศ สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ตลอดจนอาจารย์ และนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการค้นคว้าพัฒนาและวิจัยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และคุณภาพของผลผลิตอุตสาหกรรมของประเทศ ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม อย่างเข้มงวดเพื่อรักษาไว้ซึ่งสภาพแวดล้อมและธรรมชาติที่ดีตามมาตรฐานสากล สนับสนุนและคุ้มครอง อย่างเต็มรูปแบบกับโรงงานอุตสาหกรรมของคนไทยทั้งโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ เพื่อที่จะเป็นหลักของระบบอุตสาหกรรมของชาติในเชิงการผลิตเพื่อการตลาดทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ ให้การสนับสนุนในการลงทุนร่วมกับบริษัทต่างชาติและโรงงานอุตสาหกรรมทุกชนิด ในรูปแบบของการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีฐานการผลิตอยู่ในประเทศไทย

๗. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เน้นให้อาจารย์จากสถาบันการศึกษา และจากส่วนงานราชการต่าง ๆ ตลอดจนนักวิชาการจากภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริหาร และคุณภาพชีวิตของ ประชาชนและการส่งออก สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีกับนานาชาติ เพื่อพัฒนา เทคโนโลยี อันจะก่อให้เกิดความคิดริเริ่มและเพื่อให้เทคโนโลยี มีคุณภาพและพอเพียง นำเทคโนโลยีของ การใช้พลังงานจากธรรมชาติต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ใช้ในเชิงอุตสาหกรรม การเกษตร สนับสนุน ให้องค์กรเอกชนสามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่คิดค้นโดยคนไทยมาประยุกต์เพื่อผลิตออกจำหน่าย สู่ตลาดทั้งภายใน และภายนอกประเทศ สนับสนุนให้มีการลงทุนวิจัยและพัฒนาาร่วมกันกับต่างประเทศ เพื่อนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรมการเกษตรภายในประเทศ ส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมเพื่อการเกษตรอย่างเต็มรูปแบบ และต่อเนื่อง สนับสนุนให้มีการจัดตั้งอุทยานวิทยาศาสตร์ (Science Park) และหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจ (Business Incubator)

๘. นโยบายพลังงาน

พัฒนาแหล่งพลังงานทางเลือกอื่น ๆ เพื่อเป็นการทดแทนน้ำมัน เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงาน หมุนเวียนเชิงพาณิชย์ให้เพิ่มมากขึ้น เน้นเทคโนโลยีด้านการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริม การใช้พลังงานทดแทน สร้างความมั่นคงด้านพลังงาน มุ่งเน้นการปรับประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลาง พลังงานของภูมิภาค มุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพด้านองค์ความรู้ทางด้านเชื้อเพลิงและพัฒนา เทคโนโลยี เชื้อเพลิง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้พลังงาน ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งพลังงานทางเลือก ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาค วางโครงสร้างระบบการบริหารพลังงานรูปแบบใหม่เพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพสูงสุด โดยอาศัยแนวคิดการพัฒนาการบริหารด้านคุณภาพ ระบบวางแผนยุทธศาสตร์ ระบบวิธีปฏิบัติงาน และระบบบริหารบุคคล

๙. นโยบายด้านการสื่อสารและการคมนาคม

ป้องกันระบบผูกขาดจากการบริษัทเอกชนและสนับสนุนให้มีการค้าเสรี ให้มีการจัดสรร แลกเปลี่ยนวิทยุซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยรวม เพิ่มมาตรการแก่บริษัทหรือองค์กร ต่าง ๆ ที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐในการเป็นเจ้าของแถบคลื่นความถี่วิทยุ หรือสัมปทานอื่น ๆ สนับสนุนโรงงานผลิตชิ้นส่วนและประกอบภายในประเทศ สนับสนุนและส่งเสริมระบบโทรคมนาคม

ที่ทันสมัยให้ทัดเทียมกับนานาชาติ ขยายเส้นทางในการคมนาคมทั่วประเทศที่ประหยัด โดยเฉพาะการขนส่งทางบกและการขนส่งทางน้ำ ทางรถไฟรางคู่มาตรฐานสากล รวมทั้งการคมนาคมทางอากาศ ป้องกันการลงทุนทั้งในด้านการสื่อสารและการคมนาคมที่ซ้ำซ้อน สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการสื่อสารและคมนาคม ชั้นพื้นฐานของรัฐที่มีต่อประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมรถไฟความเร็วสูงที่มีประสิทธิภาพ จัดระบบจราจรทุกจังหวัดให้เป็นระเบียบและเป็นรูปธรรม ลดมลภาวะและการสูญเสียพลังงาน อุบัติเหตุ เวลาและอื่น ๆ

๑๐. นโยบายด้านเศรษฐกิจพอเพียง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้พระราชทานแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ช่วยให้พสกนิกรชาวไทยได้เข้าถึงทางสายกลางของชีวิตและเพื่อคงไว้ซึ่งทฤษฎีของการพัฒนาที่ยั่งยืน ทฤษฎีนี้เป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิตซึ่งอยู่พัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางและความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนการใช้ความรู้ ความรอบคอบและคุณธรรมประกอบการวางแผน การตัดสินใจและการกระทำต่าง ๆ

พรรครักษ์สันติให้ความสำคัญกับความพอประมาณ หมายถึง ความพอดี ที่ไม่มากและไม่น้อยจนเกินไป ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่พอประมาณ ความมีเหตุผล หมายถึง การใช้หลักเหตุผลในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ การมีภูมิคุ้มกันที่ดี หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงรอบตัวระหว่างสังคมระดับท้องถิ่น และตลอดระดับสากล

นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม (ทุกที่เป็นธรรม)

๑. นโยบายด้านแรงงานสวัสดิการสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แก้ไข ปรับปรุงกฎหมาย ประกาศที่ไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับแรงงาน และสาขาอาชีพต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรมมากขึ้น ขยายการว่าจ้างงานทั้งภาครัฐและเอกชน ให้มีองค์กรของรัฐเข้ามาดำเนินการควบคุมและดูแลว่าจ้างอย่างใกล้ชิด ขจัดการขูดรีดแรงงานที่ไม่เป็นธรรมเพิ่มความมั่นคงในการทำงานและหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงาน ทั้งที่ทำงานในประเทศและต่างประเทศโดยมีองค์กรของระบบการประกันสังคมเป็นผู้รองรับในกรณีตกงาน เจ็บป่วย ลาคลอด และอื่น ๆ ส่งเสริม

และสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่มสมาคม และชมรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม และความมั่นคงของชาติ สนับสนุนและส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์การคุ้มครองแรงงาน และมาตรการความปลอดภัยในการทำงานแบบทวิภาคีให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมให้แก่ประชาชน เกษตรกร ตลอดจนปกป้องสิทธิและผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ จัดตั้งศูนย์สารนิเทศและสวัสดิการให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการจัดหางาน การจัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงาน การจัดเก็บภาษีให้ถูกต้อง การเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ และการให้สวัสดิการแรงงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้ใช้แรงงาน ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้มีกองทุนบำนาญแห่งชาติสำหรับผู้ใช้แรงงานทุกสาขาอาชีพ เพื่อเป็นหลักและประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิตภายหลังจากเกษียณอายุ ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้มีกองทุนเพื่อสวัสดิการแรงงานและสังคมแห่งชาติและเป็นประโยชน์กับผู้ใช้แรงงานสูงสุด

๒. นโยบายด้านการคุ้มครองผู้บริโภค

ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้บริโภคในการบริโภคอาหารที่สะอาด ปลอดภัยและกวดขันความเป็นระเบียบเรียบร้อยของการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ อันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคกำกับดูแลให้ผู้บริโภคได้ซื้อสินค้าและบริการในราคาที่เป็นธรรมและปริมาณ เพียงพอกับความต้องการ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้บริโภคเข้ามามีบทบาทในการดูแลรักษาประโยชน์ของตนเอง สนับสนุนการรวมกลุ่มของผู้บริโภคโดยเน้นกิจกรรมองค์กรเอกชน องค์กร ประชาชนให้เข้ามีส่วนร่วมในการพิทักษ์ผลประโยชน์ของตนเองพัฒนากฎหมาย ระเบียบ และมาตรการในการดูแลรักษาผลประโยชน์ของผู้บริโภคให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจการค้าที่เปลี่ยนแปลง

๓. นโยบายด้านความเป็นไทย

ปลูกฝังจิตสำนึกและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ดำเนินการเป็นขั้นตอนในการประกันสังคมแบบสมบูรณเต็มรูปแบบ โดยให้แผนการประกันสังคมนั้นสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ส่งเสริมและสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ ให้สิทธิเสรีภาพของประชาชนในการนับถือศาสนาและสามารถประกอบศาสนพิธีที่ประชาชน เลื่อมใสศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์ และให้สถาบันทั้งหลายมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมความเป็นไทย กำหนดมาตรการและวิธีปลูกฝังชาตินิยมให้แก่เยาวชนและประชาชนทุกหมู่เหล่าเพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อประเทศ

๔. นโยบายด้านการศึกษา

ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนรักในการเรียน และการศึกษาหาความรู้ตลอดเวลา ส่งเสริมและให้การสนับสนุนแก่เด็กและเยาวชนที่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีฐานะยากจนต่ำกว่าเกณฑ์ เข้าเรียนได้โดยไม่เสียค่าเล่าเรียนทุกระดับการศึกษา มีมาตรการให้ครูและอาจารย์พัฒนาการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของชาติ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียน การสอนให้สอดคล้องกับการพัฒนาการศึกษาของโลก ทั้งในปัจจุบัน และอนาคตส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาระบบออนไลน์ที่ได้มาตรฐานสากลในทุกระดับ สนับสนุน ให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ มีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ สนับสนุนให้มีการผลิต บุคลากรในสาขาวิชาที่ขาดแคลนให้มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ วิศวกรรม ให้พอเพียงทั้งปริมาณและคุณภาพ สนับสนุนให้ผู้ที่ด้อยโอกาสทางสังคมและผู้พิการ มีโอกาสเข้าศึกษาและอบรมวิชาชีพมากขึ้น โดยการสนับสนุนให้มีแหล่งเรียนรู้ สถาบันการศึกษา ที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้ เสริมสร้างสวัสดิการ ขวัญกำลังใจและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้แก่ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ปรับปรุงโครงสร้างการบริหาร และการดำเนินการทั้งปวงของ สถาบันการศึกษาให้เจริญก้าวหน้าและคล่องตัว มีอิสระในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้มีการแปลและเรียบเรียงหนังสือหรือตำราเรียน หรือเอกสารอ้างอิงที่ใช้ในสถาบันการศึกษาใน ต่างประเทศเพื่อให้นักเรียนและนักศึกษามีโอกาสเข้าถึงความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๕. นโยบายด้านสาธารณสุข

กระตุ้นมาตรการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคเชิงรุก สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการ ด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขปฐมภูมิอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้ออนามัยหรือโรงพยาบาลส่งเสริม สุขภาพประจำตำบล อำเภอ และโรงพยาบาลทุกจังหวัดให้บริการดีและทั่วถึง เพิ่มการรักษาโรคต่าง ๆ โดยผ่านข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ การเก็บสำรองยาชนิดต่าง ๆ ไว้ที่ศูนย์ของจังหวัด ควบคุมการคิดค่ารักษา พยาบาลของโรงพยาบาลเอกชนให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น เพิ่มมาตรการการให้บริการของ โรงพยาบาลของรัฐให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จัดให้มีแพทย์และพยาบาลเพียงพอกับโรงพยาบาลของ รัฐทุกแห่งในต่างจังหวัดเข้มงวดการนำเข้ายากำจัดศัตรูพืชที่มีสารพิษเจือปน และการนำเข้าพืชหรือผลไม้ จากต่างประเทศที่อาจก่อให้เกิดโรคระบาดติดต่อมีผลเสียต่อการเกษตรของประเทศ ให้ความสำคัญ และเข้มงวดกับการนำเข้าสัตว์หรือพาหะต่าง ๆ ทุกชนิดจากต่างประเทศให้มากซึ่งอาจจะเป็นพาหะร้ายแรง และเป็นอันตรายต่อการบริโภคภายในประเทศ ให้ความสำคัญเข้มงวดกับชาวต่างชาติที่จะเดินทางเข้ามา ภายในประเทศซึ่งอาจจะนำโรคระบาดร้ายแรงต่าง ๆ เข้ามาภายในประเทศ

๖. นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

รื้อฟื้นนโยบายจัดระเบียบสังคม ควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดในโรงเรียน โรงงาน สถานบริการ ป้องกันและปราบปรามการผลิต การจำหน่าย การเสพยาเสพติดให้โทษอย่างเฉียบขาด ป้องกันและปราบปรามการนำเข้ายาเสพติดให้โทษทุกชนิดจากต่างประเทศอย่างเฉียบขาด เน้นมาตรการยึดทรัพย์ผู้กระทำความผิดให้เป็นรูปธรรม สนับสนุนให้การประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพของทหาร และตำรวจตระเวนชายแดน ในการป้องกันการนำเข้าและจำหน่าย ประเภทยาเสพติดให้โทษตามแนวชายแดนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ให้ความคุ้มครองและกักกันผู้ที่ติดยาเสพติด และใช้วิธีการทางการแพทย์ เพื่อให้เขาเหล่านั้นกลับสู่สภาพเดิม มีมาตรการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างรุนแรงในกรณีที่สืบทราบได้ว่ามีส่วนพัวพันกับการผลิตการจำหน่าย และการเสพยาเสพติดให้โทษ

๗. นโยบายด้านการกีฬา

ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชนโดยการสร้างสถานที่ฝึก สถานที่แข่งขันและสถานที่พักผ่อนสาธารณะให้เพียงพอโดยเฉพาะในเมืองใหญ่ ส่งเสริมให้ทุกจังหวัดมีสโมสรโดยรวมของจังหวัดและอำเภอเพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่า มีโอกาสได้เป็นสมาชิก เพื่อฝึกซ้อมหรือเล่นกีฬาตามที่ตนเองชอบ สนับสนุนและส่งเสริมให้เอกชนมีสโมสรการกีฬาของตนเอง เพื่อให้องค์กรเหล่านั้นมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและสามารถพัฒนาให้เป็นสโมสรระดับชาติได้ ส่งเสริมให้มีสนามเด็กเล่นและสนามกีฬาทุกหมู่บ้านที่มีผู้คนอาศัยอยู่ตามจำนวนที่ระบุไว้ในกฎหมาย ส่งเสริมให้มีสวนสาธารณะทุกแห่งที่มีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่นเพื่อเป็นปอดของธรรมชาติ ส่งเสริมการกีฬาและนักกีฬาของชาติให้มีขวัญ กำลังใจและความสามารถอย่างแท้จริง เพื่อเขาเหล่านั้นจะได้สร้างชื่อเสียงกับประเทศชาติต่อไป

๘. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

เตรียมแผนการรับสถานการณ์โลกร้อน กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติอย่างประหยัดและคุ้มค่าที่สุด ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ และคุณค่าของระบบนิเวศน์ รวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง เร่งรัดและป้องกันการแก้ปัญหา มลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศน์ และทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายไปอย่างมากให้กลับคืนสู่สภาพเดิม และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมของธรรมชาติให้คงไว้อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาการใช้พลังงานทางเลือกและทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่เกิดผลเสียต่อสภาวะแวดล้อมและมุ่งพึ่งตนเองในด้านการนำเข้าพลังงานหลักจากต่างประเทศ ส่วนแหล่งพลังงานที่มีอยู่ภายในประเทศให้เก็บเป็นแหล่งพลังงานสำรอง ส่งเสริมและสนับสนุนให้ท้องถิ่นร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในพื้นที่

๙. นโยบายด้านสื่อมวลชน

เพิ่มโอกาสความเท่าเทียมของการเข้าถึงและการใช้งานด้านสื่อมวลชนอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างเสริมศักยภาพความรู้ให้กับผู้ใช้ในฐานะผู้ผลิตสื่อ และนักสื่อสารโดยเฉพาะประชาชนฐานราก เด็ก เยาวชนในชุมชน เพิ่มพื้นที่ทางกายภาพที่สนับสนุนการใช้อินเทอร์เน็ต ทั้งในโรงเรียน และเว็บไซต์ ในเครือข่ายต่าง ๆ ที่สนับสนุนพื้นที่ในการรวมตัวกันของเครือข่ายสังคมออนไลน์ เพื่อทำให้เกิดการใช้ ประโยชน์เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที) ได้อย่างเต็มที่ พัฒนาเนื้อหาของสื่อ สนับสนุนการพัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ในชุมชน สื่อเพื่อการศึกษา สื่อสาระบันเทิง และสื่อเชิงพาณิชย์ เพื่อสร้างรายได้และมูลค่าทางการตลาด เน้นให้เกิดการสร้างและขยายความรู้ในการสร้างสื่อในภาคของ ชุมชน ในฐานะชุมชนเป็นเจ้าของความรู้ เช่น ความรู้ในการสื่อสาร ความรู้ในการผลิตสื่อ ความรู้ ในการทำงานภาคเศรษฐกิจ และระบบการสนับสนุนการทำงานภาคธุรกิจเพื่อสังคม สร้างวัฒนธรรม การใช้งานไอซีทีอย่างสร้างสรรค์ภายในเครือข่ายด้วยตนเอง ระหว่างเครือข่ายบนพื้นฐานของสิทธิ เสรีภาพในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น สร้างระบบการคุ้มครอง ผู้ใช้ที่อาจถูกละเมิด หรือได้รับผลกระทบเชิงลบ สร้างระบบการเยียวยา ลดผลกระทบในทางลบที่เกิดขึ้น

ข้อบังคับพรรครักษสันติ พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อบังคับพรรครักษสันติ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยที่ประชุมคณะผู้จัดตั้งพรรครักษสันติ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๔ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้ เพื่อเป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ ในการบริหารพรรคและการดำเนินกิจการทางการเมืองของพรรคให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรครักษสันติ พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง เป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า พรรครักษสันติ เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า RAK SANTI PARTY ชื่อย่อภาษาไทย รส. ชื่อย่อภาษาอังกฤษ RSP.

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย พรรครักษ์สันติใช้เครื่องหมายโดยมีคำอธิบาย ดังนี้

(๑) คำว่า รักษ์สันติ หมายความว่า พรรครักษ์สันติมีแนวนโยบายเพื่อสร้างความสันติสุขให้เกิดขึ้น โดยมุ่งเน้นสร้างความปรองดองของคนในชาติให้เกิดขึ้น

(๒) แถบเครื่องหมายด้านล่างมีข้อความว่า

สามัคคี หมายความว่า พรรครักษ์สันติมีแนวนโยบายเพื่อสร้างความสันติสุขให้เกิดขึ้น โดยมุ่งเน้นสร้างความปรองดองของคนในชาติให้เกิดขึ้น

กินดีมีสุข หมายความว่า พรรครักษ์สันติมีนโยบายมุ่งส่งเสริมให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดีและมีรายได้พอเพียงต่อการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

ทุกที่เป็นธรรม หมายความว่า พรรครักษ์สันติมีนโยบายสร้างให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรม โดยไม่เลือกชั้นวรรณะหรือกลุ่มใด ๆ ในทุกขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมในทุกเรื่อง

นำชาติรุ่งเรือง หมายความว่า พรรครักษ์สันติเมื่อได้ดำเนินการทั้ง ๓ ประการครบสมบูรณ์แล้ว ก็สามารถนำให้ประเทศไทยไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง ร่มเย็น ผาสุกอย่างแท้จริงและยั่งยืนได้ตลอดไป

รูปมือหกมือเรียงซ้อนกัน หมายความว่า ประชาชนภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก และภาคกลาง ร่วมกันจรรโลงประเทศไทยให้รุ่งเรือง

รูปประเทศไทยสีเขียว หมายความว่า ประเทศไทยที่อุดมสมบูรณ์

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่พรรครักสันติ ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๑๔/๒๓ หมู่ที่ ๘ ถนนประดิษฐ์มนูธรรม แขวงลาดพร้าว เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๓๐ โทรศัพท์ ๐ ๒๙๓๓๐๓๕๕ โทรสาร ๐ ๒๙๓๓๐๓๙๙

ข้อ ๖ สาขาพรรครักสันติที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใด ให้เรียกว่า พรรครักสันติสาขา (ชื่อจังหวัด หรือชื่อเขตเลือกตั้ง หรือชื่ออำเภอ/เขต หรือชื่อดำบล/แขวง)

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๗ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด หรือผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติซึ่งได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่อยู่ระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๕) ไม่ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๘ การสมัครเป็นสมาชิกพรรค ให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคด้วยตนเอง พร้อมด้วยเอกสารประกอบตามที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด และให้คำรับรองว่าตนมิได้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น โดยมีสมาชิกพรรครับรองไม่น้อยกว่าสองคน ตามสถานที่ที่พรรคกำหนด

ให้นายทะเบียนสมาชิกพรรคเสนอใบสมัครสมาชิกพรรค ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค พิจารณาร่วมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับสมาชิกแล้ว สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๙ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรค ต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าสองคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคหรือนายทะเบียนสมาชิกสาขา แล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านนั้น ไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๐ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกพรรค โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบคำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือว่าเป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๗

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๖๕ วรรคสอง

(๕) พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง เลิก หรือยุบไป

(๖) เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองในขณะเดียวกันเกินกว่าหนึ่งพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดและการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย หรือจะคงสมาชิกภาพของพรรคเดิมต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๒ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการรับสมัครสมาชิกให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าพันคน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย สมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๓ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค ในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการ สาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนถึงปรึกษาพรรค

(๔) สิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นกรณีไป

(๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย

(ก) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค

(ข) เป็นผู้ที่จะพร้อมที่จะเสียสละและพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรค และ อุดมการณ์ของพรรคจนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค

(ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของ พรรคศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป

(ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่องจนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการ บริหารพรรคและ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๑๔ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของ พรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกๆระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุน นโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

(๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการ บริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมี ดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรค เพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกพรรคให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว และจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพลอำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๖ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นต่อรักษ์สันติ พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบขององค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชม หรือเข้าฟัง การอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

กรรมการบริหารพรรคและกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๗ เพื่อให้สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ร่วมกันสร้างพรรค ให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของรักษ์สันติ จึงกำหนดวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ทุกระดับ ต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบ ข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่โจมตี หรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ปกปิด ความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พียงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

ข้อ ๑๘ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรคและกรรมการสาขาพรรค ควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละ และให้ความรู้ ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค

(๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียงและวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๙ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค

(๓) เลขาธิการพรรค

- (๔) รองเลขาธิการพรรค
- (๕) เภรัญญิกพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๗) โฆษกพรรค
- (๘) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรคโดยการลงคะแนนลับ ตามลำดับ ดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๑๙

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่ เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีจำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก โดยให้ยื่นใบลาออกต่อหัวหน้าพรรคหรือผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่แทนหัวหน้าพรรค
- (๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน
ต่อทางราชการ

(๕) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

(๖) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลง
ทั้งคณะ

(๗) ตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการ
บริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะ รวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่ง กรรมการบริหารว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรค
มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน จนกว่าจะมีการเลือกตั้ง
แทนตำแหน่งที่ว่าง ซึ่งต้องกระทำภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง
แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่ง หัวหน้าพรรคตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรค
ลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่
ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ
หรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่
เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจาก
นายทะเบียนพรรคการเมือง

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะให้
คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียน
พรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ยกเว้นกรรมการบริหาร
พรรคที่พ้นจากสมาชิกภาพของพรรค

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรคและมติของ
ที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎ ระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไป
ตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) ควบคุมไม่ให้พรรคการเมืองและผู้ซึ่งพรรคการเมืองส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งใช้เกินวงเงินตามที่กฎหมายกำหนด

(๔) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้จัดสรรเป็นจำนวนรวม โดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อแต่ละบัญชีที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้จัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคเป็นรายบุคคล

(ค) ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรตาม (ก) และ (ข) ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

(๕) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๖) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๗) เลิกพรรค

(๘) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสิ่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๙) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๐) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๑) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๒) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๓) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค และให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๔) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๕) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมาย และกฎ ระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๔ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นผู้เรียกประชุม คณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎ ระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจ ปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือ คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรค ตามที่ คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรค หรือรองหัวหน้าพรรค ในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วม คณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัณุกพรรคมีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรคมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมาชิก และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิก

(๗) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๒๕ การพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองและคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

ในการพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจากรายชื่อตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) รายชื่อผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองให้ความเห็นชอบ

(๒) รายชื่อบุคคลอื่นที่เห็นสมควร

มติคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองที่ให้ส่งผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้เป็นที่สุด

หมวด ๙

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๒๖ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา

ข้อ ๒๗ ในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ขึ้นอยู่กับการศึกษาของคณะกรรมการบริหารพรรคตามความประสงค์ของสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ

ข้อ ๒๘ การจัดตั้งสาขาพรรคให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรครวบรวมสมาชิกของพรรค ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน โดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในจังหวัดนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาพรรคต่อสำนักงานใหญ่พรรคเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๒๙ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้จังหวัดใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้วให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคสาขาเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคดังกล่าว ต้องมีสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน โดยการลงมติเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๓๐ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย

(๑) ประธานสาขาพรรค

(๒) รองประธานสาขาพรรค

- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๗) โฆษกสาขาพรรค
- (๘) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๓๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่และให้ลงคะแนนตามลำดับ ดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเลือกกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๓๐

(๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคน และกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรค จะต้องมิผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๓ ให้สาขาพรรคการเมืองมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจกรรมให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรค เพื่อพิจารณา

(๗) เสนอรายชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือ สมาชิกสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขานั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงาน โครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อ คณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสเดือน และภายในหกสิบวัน นับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๔ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ประธานสาขาพรรค

(ก) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของ สาขาพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เลือกประชุมคณะกรรมการ สาขาพรรคและเป็นประธานการประชุม

(ค) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ สาขาพรรคและเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม

(ง) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจ ปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน คณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด ในกรณีประธาน สาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ที่มีตำแหน่งรองลงมาลำดับต้นทำหน้าที่แทน

(๒) รองประธานสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ประธาน สาขาพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของสาขาพรรค ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัณยิกสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบการควบคุมรายรับ-รายจ่ายบัญชีทรัพย์สิน หนี้สินและงบการเงินของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(๗) โฆษกสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) แถลงมติที่ประชุมและกิจการต่าง ๆ ของสาขาพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการอื่นของสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๕ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่ง คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่งหรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๖ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๓๕
- (๓) ลาออก
- (๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๓๗ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๓๘ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๓๙ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคครบตามที่กำหนดในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว หากต่อมา ภายหลังจากมีสาขาพรรคการเมืองไม่ครบตามมาตรา ๒๖ ให้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ครบตามมาตรา ๒๖ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

ประชุมใหญ่พรรคการเมือง

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน

ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรคการเมือง จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ หรือไม่น้อยกว่าสองพันคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อกันให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมือง

ข้อ ๔๑ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองมี ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง

(๓) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๔๒ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๑ มาประชุมไม่น้อยกว่าสองร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๓ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๔ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคการเมือง

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง

(๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมือง รองหัวหน้าพรรคการเมือง เลขาธิการพรรคการเมือง รองเลขาธิการพรรคการเมือง เหนรัญญิกพรรคการเมือง นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง โฆษกพรรคการเมือง และกรรมการบริหารพรรคอื่นของพรรคการเมือง

(๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง คณะกรรมการ นโยบายพรรคการเมือง และคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย ในพรรคการเมือง

(๕) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการในรอบปีที่ผ่านมา

(๖) แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไป โดยเฉพาะการหารายได้ การส่งเสริม การมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง

(๗) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชีและการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรคการเมือง

(๘) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ประธานสาขา พรรคการเมืองไม่น้อยกว่าสี่สาขา หรือตัวแทนสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยคน

(๙) กิจการอื่น ๆ ตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

การลงมติเลือกบุคคลตามข้อ ๔๔ (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๔๕ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุม ให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระ การประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๖ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวน คณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษ จะต้องมีการหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๔๗ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้ รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรค เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้ รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๘ มติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๙ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งก่อนการประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมือง และในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ เพื่อให้ความเห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมือง ทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อในกลุ่มจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสาขาพรรคการเมืองนั้น

ข้อ ๕๐ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- (๒) สมาชิกในเขตเลือกตั้งนั้นไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่ร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๑ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๒ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

- (๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- (๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา และสถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๔ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อเดือนและประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๕ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๗ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด อันอาจคำนวณเป็นเงินได้ของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้ประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมืองเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๕๘ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีของสาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชี ต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้อง สมบูรณ์ โดยครบถ้วน บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่รายการนั้นเกิดขึ้นบัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรคการเมือง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม
และค่าบำรุงพรรคการเมืองและการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๕๙ พรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

(๒) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรค

(๓) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ที่ได้จาก
การจัดกิจกรรมหาทุนของพรรค

(๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ ที่ได้จาก
การบริจาคแก่พรรคการเมือง

(๕) เงินอุดหนุนจากกองทุน

(๖) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ข้อ ๖๐ สมาชิกพรรคการเมืองอาจเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไร
และจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๑ การบริจาคแก่พรรคการเมือง ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ประกาศของ
คณะกรรมการการเลือกตั้ง และประกาศของนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๓

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๖๒ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่า ได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่
การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๖๓ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๖๒ แล้วให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรค
คนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรค

มีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหาขึ้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหาขึ้น พร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) การพิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการ หรือสมาชิกไม่เกินกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๖๔ ในการพิจารณาข้อกล่าวหา สมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๖๕ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ต่าหนิสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา วินิจฉัย สั่งการและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๖๖ การพ้นจากสมาชิกพรรค กรณีเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ ๖๓ พรรคสองให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ พรรคท้าย

หมวด ๑๔

การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

ข้อ ๖๗ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคจะทำได้ ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๖๘ การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรคต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) ญัตติเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนอนุมัติ โดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกพรรคที่มาประชุม

หมวด ๑๕

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๙ พรรคมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้น สมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทย จนสุดความสามารถ เว้นแต่จะสิ้นสภาพ เลิก หรือยุบตามกฎหมาย

ข้อ ๗๐ การเลิกพรรคและสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๑ ในกรณีที่พรรคต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือภายหลังจากการชำระบัญชีแล้ว ตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคครั้งสันติ

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคครั้งสันติ จำนวน ๘ คน คือ

๑. พลตำรวจโท ถวิล สุรเชษฐพงษ์	หัวหน้าพรรค
๒. นางนงลักษณ์ วัฒนสิงหะ	รองหัวหน้าพรรค
๓. นางสาวพรเพ็ญ เพชรสุขศิริ	เลขาธิการพรรค
๔. นางวารุณี พลบูรณ์	รองเลขาธิการพรรค
๕. นางสาวกสิณา พรสมบูรณ์กิจ	เหรัญญิกพรรค
๖. พลตำรวจโท ชุมพล วงศ์กำแหง	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๗. นายวิริยะ เตชะรุ่งโรจน์	โฆษกพรรค
๘. นายเกรียงไกร ยอดวิเศษศักดิ์	กรรมการบริหารพรรค
- จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔

อภิชาติ สุขัคคานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง